

5248
Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. २० ग-१

150

Title ग्रहभवनप्रकाशभास्वानन्द - "पुवनप्रदीपः"

Author पद्म प्रभु स्वरिः - गदाधरः

Extent ५० पान Age सं. १८८४

Subject ज्योतिष

नं. २० ग. १
मार्ग १००
७०
२०
३०
४०
५०
६०
७०
८०
९०
१००

६

नं. २० २०

उत्तर दीयेना

नं. २० २०

विनत

ॐ श्रीगणेशाय नमः
 तद्गुणं यथा विभक्तं ततो मिष्टं यथा
 १ सुगमं सर्वत्र तदा रामया प्रतिपदकं
 धर्मे भुवनदीपं २ तत्र तावद्गुणं यथा
 भेदितं च तदा स कलांतरायतिवारं
 नायच ग्रन्थं तदा रामावतारं ३ तदा श्री
 नमस्त्रिधा वस्तुविदं तदा त्रिविधं अत्र तु स्वा
 भीष्टं देवप्रसातिश्चैव कथं यथा प्रतिजानीते ४ सार
 स्वतन्मसकृत्यमहः सर्वतमोयहं ग्रहभावप्रकाशेन
 ज्ञानमुनीनां विमर्शः १ मया प्रत्यक्षं ग्रहभाव

१

प्रकाशेन ग्रहानां सूर्यादीनां भावस्य फलत्वं प्रकाशे
 न प्रकटनेन यथा ग्रहाणां भावानां प्रीतिना प्रकाशे
 न फलकयते न ज्ञानं प्रेकालिकं उत्तरीत्यते हृदि गो
 चरः क्रियते किंचित् तदा सत्त्वतया इदं महा
 स्तिजो नमस्कृत्य न तदा राहमिहिरादिज्याति
 याचार्थं विनिर्गुणं तदा सारस्य तस्य हान
 मस्कृत्य मिति हतं तदा तद्वदप्रतीतिनामि
 त्येतो मिति कादिदं तदा तद्वत्तु नमस्तुद
 येतत्तु तद्वत्तु तदा तद्वत्तु तदा तद्वत्तु तदा तद्वत्तु
 तदा तद्वत्तु तदा तद्वत्तु तदा तद्वत्तु तदा तद्वत्तु

४. दी.
२

विप्रवाशे हस्तस्थिते ॥ १ ॥ चित्प्रहसन्नि
उत्पद्यते ततो मुक्तिः ॥ २ ॥ नान्यमुक्तिः ॥ ३ ॥
तः सारस्वतमहेतुम ॥ ४ ॥ नान्यमुक्तिः ॥ ५ ॥
भिर्ग्रांयोयंग्रंथः ॥ ६ ॥ नान्यमुक्तिः ॥ ७ ॥
हाचिया उच्चनीचा ॥ ८ ॥ नान्यमुक्तिः ॥ ९ ॥
चुनीचादिके त्रयत्रा ॥ १० ॥ नान्यमुक्तिः ॥ ११ ॥
धियाः स्वामिना ॥ १२ ॥ नान्यमुक्तिः ॥ १३ ॥
इतरेतरे मित्रचः ॥ १४ ॥ नान्यमुक्तिः ॥ १५ ॥
न्यथैव ॥ १६ ॥ नान्यमुक्तिः ॥ १७ ॥
चक्रादिशब्देन मित्रो स्वमी सञ्च ॥ १८ ॥ नान्यमुक्तिः ॥ १९ ॥
केतुः राहो सक्ता ॥ २० ॥ नान्यमुक्तिः ॥ २१ ॥

२

शातयत्रस्य नेत्रवृत्तिरुत्ते ॥ १ ॥ स्वरूपं ग्रहचक्रस्य
वीक्ष्य द्वादशवेशमसु निर्णीते भीष्टकालस्य यथा
लग्नविचार्यते ॥ २ ॥ ग्रहचक्रस्य वीक्ष्य द्वादशग्रह
समूहस्य स्वरूपं ग्राम्यादिदेशः कालः दृष्टिः दाय
स्वः सविशेषधात्वादि प्राकृतिः वरीज्ञातिः ना
ष्टमूः पुरबीः वयः शुभाः शुभान्नयोदशप्रकारं ॥ ३ ॥
द्वादशवेशमसु द्वादशभावेषु वीक्ष्य यत्कार्यं वत्र वी
क्ष्य ॥ ४ ॥ ग्रभीष्टकालस्य कियदिनं गतं कियत्तश
यत्तस्य निरायिः ॥ ५ ॥ यथा येन प्रकारेण लग्नविचा
र्यते ॥ ६ ॥ ग्रहा विनष्टो यावत् क्रियाद्राजयोगचतुष्टयं

६५

ॐ दी०
३

लाभादीनां विचारश्च लक्षणोपावस्थितेः फलं ४ यादृक्ग्रहः
 विनष्टः १० राजयोगानां चतुष्टयं ११ लाभादीनां ल
 म्पुत्राणि निर्दिष्टिभूतानां १२ रग्नेशस्य अवस्थितेः
 फलं १३ गर्भस्य तेन मेतत्तत्तु विरायाः प्रशचोपदा
 अपत्ययुग्मप्रसवायमासाभसंभवाः ५ एतस्य ग
 गर्भस्य तेन मेतत्तत्तु विरायाः प्र
 सूतः १५ अपत्ययुग्मस्य बालद्वयस्य प्रसूतः १६
 येमासागमा १७ दृत्ता विवाहिता माया विषकन्या
 यथा भवेत् भावांतगो ग्रहायादृक् विवाहिता दिवि
 चरसा १८ माया दृत्ता वा विवाहिता वा १८ य

ग

३

थायेन योगिन विषकन्या कुलद्वयनाशानी १८ या
 दृक् यादृक् यो ग्रहो मावांतगः २० विवाहादौ वृष्टिः १
 आदिशब्देन महीनाशः २१ विवादस्य विचारश्च
 संकीर्णपिदनिर्णयः तिराद्विदीक्षप्रश्नावाः पायि
 कस्य गमागमा ७ विवादस्य प्रार्थिप्रत्यर्थिनी
 २२ संकीर्णपिदस्य वरुणप्रमस्यानस्य निर्णयः
 २३ दीक्षप्रश्नायादीक्षस्य विनष्टस्य प्रवाशिनिः १
 निर्णयो विचारः २४ पायिकस्य प्रार्थितस्य ग
 मस्य माया आनिवृत्ती २५ भूतुयागा उगमं
 गम्यायादिस्थानसप्तकक्रयाराकादी विज्ञानं नो

४० दी०
४

मृतिर्विद्यतंत्रयं द मृत्युयोगो रोगिराः रदुर्ग
भंगः कोभंगः चौयदि चौयडुर्गभंगः रविवादः
३ शत्रुहृन्नन ४ रराः ५ रुकटकः ६ दीप्तः
नेवामस्थानिस्वसादृश्यस्यलक्षक २७ क्रय
राकातावरुननाम्रघस्याल्यवहुमूल्यस्यावि
ज्ञानविशिष्टज्ञान २८ नौः नावागमनादि
मृतिर्सरसारोगिराः धररात्रयतुल्यत्वादिक
३० लामादयोदिनेतीनिफलमासस्यलग्न
पात्र द्वः कारादेः फलसर्वदोषज्ञानमहाद्वतं
८ अतीतिदिनेगतेदिनेलामादयः पुत्रलामघ

४

नलामहानिदुःखानि ३१ लग्नपातलग्नस्वामिनोमासस्यफलं
३२ द्वेः कारादेः द्वेः काराहोरातवांशद्वादशांशान्निशांशा
नाफलसर्व ३३ दोषज्ञानपितृदेवयोज्ञानमद्भुतं ३४ दिन
चर्यान्पादीतांगर्भेस्मिन्किंभविष्यति षट्त्रिंशदस्मिन्
द्वाराशिशास्त्रेभुवनदीपके १० नृपादीतांराजाद्यन्येयामा
पिदिनचर्यादिनेकृत्यं ३५ अस्मिन्गर्भेकिंभविष्यति ७
त्रः कन्यावा ३६ अस्मिन्भुवनदीपकेनास्मिन्निशास्त्रेपंचो
षट्त्रिंशत्द्वाराशिप्रस्मतिरांलैः तिकाशानि अथग्रहा
धिपाः मेघवृश्चिकयोर्भौमः शुक्रवृश्चिकयोर्भौमः बुधः
कन्यामिथुनयोः प्रोक्तः कर्कस्यचंद्राः ११ स्यान्मीन
घनुयोर्जीवः शान्तिर्भवेत्तुभयोः सिलयवाधिपः सूर्यः

हा

भु० दी०
५

कथितो गराकोत्तमैः १२ गराकोत्तमैः अधिपः स्यात्
कथितः शेषं सवोधं अप्योच्चनीचा २ रवेर्मध्यतले
प्राक्ते चंद्रस्य वृषवृश्चिकौ ३ मस्य मृगकर्वोरचकन्या
मीनौ बुधस्य च १३ जीमस्य कर्क मकरौ मीनकन्ये सि
तस्य च तलामेयो च मंदस्य उच्चनीचा बुधा हतौ १४
उच्चनीचौ प्रथमं उच्चराशिपश्चात्तीक्ष्णराशि तौ क्रमेण
ग्रहारागमुदाहृतौ कथितौ अन्यत्सवोधं ३ अथ मि
त्रशत्रुमाह रविं दुर्भोगं गुरुवो जशशक्रशानिराहवः स्व
स्मिन् मित्राणि चत्वारः परस्मिन् सत्रुवः स्मृतः १५ रवि
दुर्भोगं गुरुवः एते चत्वारः एकपक्षीयाः स्वस्मिन् स्वपक्ष

विषये मित्राणि स्युः सशुक्रशानिराहव एते चत्वारोऽपरप
क्षीयाः स्वस्मिन् स्वपक्षविषये मित्राणि स्युः परस्मिन् परप
क्षविषये शत्रुवः स्मृताः तत्रार्थविषयः सत्यमेतबुध
स्य सूर्यो मित्रमेवापरपक्षेऽपि साधारणवैरमुक्तापरवैर
माह राहु रव्योः परवैरं गुरु भार्गवयो रपि हिमांशु बुध
यो वैरं विवस्वतं मंदयो रपि ६ सूर्योद्योयं परंतु सत्यमते
गुरु भार्गवयो हिमांशु बुधयोः परमवैरं यवनमते तौ परस्प
रं संहृदौ ३ अथ राहाद्वारं बहुधस्य गृहस्वोच्चं राहो
स्तद्गृहमुच्यते बहुधस्यः ७ तदुच्चं बुधतेधाः १७
बुधस्य स्वोच्चं गृहं कन्या ८ तदुच्चं मिथुनं तयोर्व्य

भु. दी.
६

तदे
न्ययेन राहो गृहं उच्चं च एव रागाकारि कन्याराह गृहं प्रो
क्तं राहं मिथुनं स्मृतं राघो ज्ञानी अनुर्वरार्दि कंशनिव
दस्य च १८ राहोर्वरार्दि १९ न वत्तवद्व्यमारां राहु
मैत्रीमाह ज्ञाती सह दो मयाः कुजे उरवयः सदा २
ज्यवर्गो गुरुसितो सिंहकै यथ कथ्यते १८ सह दो मि
त्रो भद्राग्रसतीयाः २ ज्यवर्गो विप्रो समो सौ हिके यस्य रा
होः फलमाह राहु दुष्टः परं किंचिदुदास्ते मित्रलपति
कन्या मिथुने यो किंचिद्विधत्ते शुभमप्ययं २० राहु
दुष्टः प्रकृत्येव क्रूरः परंतु मित्रसद्माने मित्र गृहे मकरे कुम्भे
च उदास्ते उदाशी न स्यात् कन्या मिथुनी योरपि राहुः
किंचित् कार्यान्तरे क्रूरतीक्ष्ण शुभमपि विधत्ते कुरुते

६

तिराहुद्वारं ४ अथ केतोर्द्वारं राहुद्वारं स्मृतः के
तुर्द्वारं राहुद्वारं उदयो भवेत् तस्मात्सप्तमके केतुः राहुर्द्वारं
नवांशके २१ तस्मादंशो सप्तमे स्यात् केतोर्द्वारं नवांशके त्रि
शांशो भागशब्देन पारंपर्यमिदं गुरोः २२ केतुः राहोः द्वाया
प्रतिविवः स्मृतः राहुर्द्वारो उदयो भवत् उदयास्तिथि प
त्रे लिखितः न तु ह्यिगोचरः तस्माद्वाशः सप्तमके राशौ केतुः
स्यात् यत्र नवांशके राहुस्तस्मात्सप्तमे नवांशके केतो
र्द्वारं स्यात् नवांशके इत्युक्तं रागा माह स्थिताभ्यां देः का
राकादंशोभ्यां सप्तमराशौ केतुः अन्यथः राहु केतोस्त्रिंशं
शांतां तुल्यत्वात् त्रिंशं शयोर्म ६ एक राशावेव स्थितिर्न

मु. दी.
७

तसप्तमराशौ नलकोत्तरंश इति गृहीत्वा त्रिंशो शेषिषु सप्त
मराशावेव ग्राह्यस्तत्राह त्रिंशोशांशकभागशब्देन गृह्यते न
त्वंशदेन तनुअंशमाग्योरेकार्थवाचकयोः कुतोर्धभेदग्रह
हशांमसम्राह ३६ मेदग्रहशांगुरोर्धवत्स्यपारंपर्यपरंप
रयाज्ञाते इति केतुघोरं ५ अथग्रहस्वरूपस्य स्वरूपं धारं
भार्गवैद्वजलचरो जजीवैधामचारिणो राहुदित्तिजेमंदा
कान्द्रवतेऽरुण्यचारिणः २३ केद्रेयदेशस्वभावोग्रहः
चिंतादेसएवदेशोग्राह्यः अथकार्यसिद्धेकालमाह प्र
भातमिंदुजगुरुमध्याह्नंरविभूमिजो अपराह्णंभार्गवै
द्वसंध्यामंदभुजगमौ २४ कार्यकदाभाविवस्तुकदा

नष्टंवेति प्रस्मेकेद्रगः स्वकालं हृष्ययति चिंतितं वस्तुम
नकुत्रास्तीति तंदाह तिर्यग्दृशोबुधसितौभौमाकैव्यो
मदशितौ जिवेद्वसमदृष्टीचशानिराहुअघौदृशौ २५
तिर्यकुवामदक्षिरातः व्योमि उदारिसमदृष्टिअग्रेष्ट
च अधोभूमौकोरोगोरोगिरापीडयतिहंतिवेत्याह
पितंप्रभाकरद्वमाजौ प्रेक्ष्यभार्गवशीतग्नं जगुरुसम
धान्द्रवपवतौराहुमंदगौ २६ अथस्यानयेतग्रहशा
युतंदृष्ट्वातदोषरोगपीडावात्येत्याहु मृत्युमृत्युग
हंक्षरानवलमिस्तद्भातुकोपोद्भवः इतिहहज्ञातके
अद्यममकीदृक् भोजनमित्याह जाकेकिदुकोजीवौ

भु. दी.
८

मधुस्तवरोवुधः क्षाराम्लौचं द्रुमगुणौतीक्ष्णौषर्षकनिं
दनौ २७ भोज्यद्विकवेप्रमथ इतिचंडेप्रवरोक्तत्वात्
कटुककारवेतः लवरः कषायः क्षारश्चंद्रोऽम्लः भुक्तः
नीक्ष्णः पिप्पलादि चतुर्थपरसप्रचतुर्थस्यस्यवा
चंद्रेलेनेसुखेवापि क्षाराधिकं कुजेकटु सूर्येतिर्येसा
तिक्तस्याङ्गुरोचमधुरंमत्तं १ चिंतामुष्यादौ धात्वादित्रो
विधमाह मंदेदूरगभोमाः स्युद्राहः सवित्तभार्गवौमू
लंजीवश्चसौम्यश्चजीवंप्राहुर्महाधियः २८ लग्नंल
ग्नदेः कारावायेनयुतं दृष्टं तस्य धात्वादित्तुक्तं ल
ग्नैत्र्यौगृहेधातोर्द्वात्स्वेत्युत्तोदिते धातुचिंतात्

८

दावाच्यामूलजीवादिकंतथा धातोर्गृहेधातुर्गृहस्य
राशौमकमदौ ११ ११ १४ १४ १४ लग्नदेः कारावा धातुस्वे
त्युत्तेदिते धातुः एवंजीवस्ते जीवस्यविशेषमाह
द्विपदोभार्गवगुरुभोमाकोचचतुःपदो यक्षिरोव
धशौरीचचंद्राहूसरीसरो २८ योनिर्यस्यांशके
वुधइत्युक्तत्वात् लग्नैत्र्यस्ययस्यांशेवुधः सेवयो
निद्विपदादिः सरीसृपोकीटौ अथपृष्ठकमुखात्तम
नुष्येजातेवर्णमाह विशेषः कुरुगुरुत्वात् कुजाको
ष्ठंइडजः इडैश्यः स्मृतौ म्लेच्छेभौहिकैशयनेष
रो ३० केद्रस्यसवलनहावरावाच्यः चिंतितव

भु. दी.
८

स्तनम्राकृतिमाह स्थलद्रुमसितः खंडश्चतुस्त्रयोऽङ्गुली
स्मरु वतुलौसौम्याधिधराणां दीर्घांशानिभुजंगमौ ३१
एकदेशहीनः खंडः चतुस्त्रयोऽङ्गुलीः कौशोचतुल्लोमंड
लाकारौ वलितौ मूर्तिगिस्पतयतेर्वाचतुर्प्यगस्याकृतिः
रक्तादिवर्णमाह रक्तधाराः कुजप्रोक्तोधिधराः क
राकद्यतिः सकपिष्ठसमः सौम्यो गोरकांतिरथोस्म
गुः ३२ मंदारस्य च पुष्पे रासमद्यतिरनुस्मगुः
कविरत्यंत धवलः शानिः कृष्णः फरागीतया ३३
अंशाः शाङ्गायते द्रव्यमित्युत्वात् अंशायतेः वरीः धि
धराणां गुरुः कराकद्यतिः पीतः सकपिष्ठसमो हरितः

८

गुः
गौरकांतिः स्वेतमंदारपुष्पं मर्कपुष्पं अनुस्मनै चंद्रं फरागीरा
हु चिंतागत राजादिकमाह अवतीशो दिनमरातप
स्वी रोहिणी प्रियः स्वर्णकारः दिति सुतो ब्राह्मणो रो
हिणीभवः ३४ वरीगुरुः कश्चिर्वै प्रिया वृषलः सूर्यनं
दनः सैहिके यो नियादः सर्वकार्येषु संस्मृतः ३५
रोहिणी प्रिया भद्रं कर्माः शुक्रः वृषलोदाशः निया
दो व्याधाः वयो जातिश्च लग्नपादिति स्मरणात् तुल्यते
तीति ज्ञेया धातौ ज्ञाते विशेषमाह शुक्रे चंद्रं भवेदोष्णं
वृधे स्वरा मुदा हृतं गुरो रत्नयुतं हेमसूर्यमौक्तिक
मुच्यते ३६ भोमेव पुः शनौ लोहं राहो वा स्थिति

मु. दी.

१०

कीर्तयेत् धातो विनिश्चयज्ञात्वादिशेयमुदाहृताः ३७
 त्रयः रंगः राहौ लोहं वास्थिवा रंगतस्य ग्रहाद्वातः
 तद्युवस्ततः स्यात्तज्ज्ञातमाह मुक्ते चंद्रे जलाधारो दे
 वता चमतिगुरो रवौ चतुष्टयं दस्यात्तमिष्टिकुति चयो
 बुधे ३८ दग्धस्यात्तं कुजे प्रोक्तं शतौ राहौ वाह
 भूः अमी भीहि बुक् स्यात्ते तद्युभूमिं विलोकयेत्
 ३९ जलाधारो वापी कृपतडागप्रयासतं रवौ चतुः
 षट्स्यात्तंगोष्ठं दग्धस्यात्तं आग्ने दग्धभूः वाह
 भूराय चतुर्थे ग्रहयुते दृष्टे वस्तु स्यात्तं प्रथम
 रुषादिज्ञातमाह जीवमंगलमार्तंडा तु शति पुरुषा

१०

न बुधाः सोमसोमजमंदा हि भृगुपुत्रा अयोधिताः
 ४० देः कारौस्तस्करः स्मृते इति स्मरणात्
 देः कारापते श्वोरपुरुषः स्त्रीवा विशेषश्चत्ती
 वपसी बुधसोरी चंद्रसिजो योषितां नृणां शोषाः
 अथ वयम्राह युवाङ्गजः शीघ्रसोम्यः प्राशिष्य
 क्रौचमध्यमो मंदमर्तंडस्वेज्यफारितः स्य विरा
 ग्रहा ४१ वयोजातिश्चलग्नपादितिलग्नपादयो
 वाच्यं नित्यमभ्युभयभकराताह भौममंदा कर्
 भोगी द्राः प्रकृत्या दुःखदानृणां सगुरुः स्वैतकिर
 तां मुक्ताः सखकरास्तताः ४२ अत्रतः केवलः स

भु. दी.
११

वकरः सौम्ययुतोवा कूरयतोडुः खदएवचंद्रदीर्गोडुः
खदः कूरः पूराः सौम्यः सखदइति विशेषः इतिग्रह
स्वरूपेधारं द अथवादशवेशमसुवीन्यधारं रूप
लक्षणावर्णातां लोकादीय सुखापुष्पांयः प्रमाराजा
तीतांतनुम्यानात्तिरीक्षयेत् ४३ रूपदेहसौष्टवंल
क्षणांतिलुकमसकलसुभादि वर्णात्राहिरागादिः लेशो
नकटकः दोषः क्षेत्रपालादिः सुखंस्त्रकचंदनवति
तीदि आयुजीवते वयोवाल्यादि प्रमारांकियत्
जातिवर्णिगादिः तनुम्यानात्तूर्तः निरीक्षयेत्तल
लक्षयेत् मणिमुक्ताफलस्वरारत्नधातुकदंबकं क

व

११

यागाकादिविज्ञानं धनस्यानं निरीक्षयेत् ४४ मणि
श्रृंगकांतादिः मुक्ताफलं मौक्तिकंस्वर्गा रत्नंपद्म
रागादि धातुस्तांकदंबकंकूपादीनांसमूहः क्र
यागाकंहहमतवस्तुआदिशब्दातरक्तवस्त्राश्रुधा
न्यंग्राह्य भगिनीभ्रातरभृत्यानां दाशकर्मकृतामपि
करोति वीक्षां विद्वान्साध्याडश्विक्त्ववेशमति ४५
दाशानांकर्मकृतानां नोपितरजकाशिलिवर्द्धकि
चर्मकारणां अपिशब्दातनिधितामसुभटोग्राह्यौ
उश्विक्त्ववेशमनितृतीयेस्यान् वाटिकारवलकः
क्षेत्रमहोषधनिर्धिनिहिविन्नसदिप्रवेशं वपश्येत्

मु. दी.
१२

तल्लोबुधः ४६ वाटिकापुष्पात्तं खलकः खलकोध
न्यानिक्षेपरागस्थानं क्षेत्रधान्यवरागस्थानं महो
यधंमृगांकादिनिधिभूनिक्षिप्तधनं विवरप्रवेशं
विलकुंजकंदराप्रवेशाश्रयदेशेन गृहेन गैरैव प्र
वेशजननीमित्रं सुखं वग्राहं गर्भपितृविनेयानां
मंत्रसंधानयोरपि विद्याबुद्धिप्रबंधानसुतस्याना
दिनिराधिः ४७ गर्भः स्त्रीजठरगः अपत्यं कन्या
पुत्रश्च विनेयः शिष्यः मंत्र्यो मंत्रिणां सहस्रतः स
धानसंधिः विद्याध्ययनं बुद्धिर्मति प्रबंधकल्याणं
सौरिभिरिषु संग्रामगावो दक्षरकर्मणां मातुला

१२

तंकशांकातांरिपुस्थानादिनिराधिः ४८ सौरिभी
महिषारिपुः शत्रुः संग्रामो युद्धंगोः वृषः अक्षतं कू
रकर्मिन्निविष्यदनादि मातुलो मातृभ्राताभ्रातः
कोरोगः शांकाभयं वाणिज्यव्यवहारं च विवादं च स
मपरेः गमागमकलत्राशिपश्येन्प्राज्ञः कलत्रतः
४९ वाणिज्यं क्रयं विक्रयं विवहारं कालान्तरग्रह
णां परैः संमंसहविवारकटकः गमागमो कलत्रं
स्त्रीकलत्रतः सप्तमात्र नद्यन्तरेति वेद्यम्येङ्गशा
त्रवसंकटे नष्टेष्टे रशो व्याधौ छिद्देष्टिर्निरिद
येत् ५० नद्यन्तरेति रशो व्याधौ छिद्देष्टिर्निरिद

मु. दी.
१३

वैषम्येदुर्गेगटे शत्रुवसंकोटेनष्टेदृष्टेसपीदितामरोग
व्याधौ छिद्रेछिद्रान्वेयरो वाणीकृपतडागानिप्रपा
देवगृहणिच दीक्षायात्रामहं धर्मधर्मान्निश्चित्यकी
त्तयिते ५१ महः शिष्यस्यानंधर्मधर्मकार्यधर्मात्
नवमात् राज्यमुद्रापुरं पुरां स्यात्तं पितृप्रयोजनं
वृष्णादिव्योमवृत्तांतं व्योमस्यानादितिरायः ५२ रा
ज्यं नृपत्यं मुद्रामंगुलीयकचिह्नं पुरं नगरं पुरां हृद्वा
तिमितिः स्यात्तं स्थितिः पितृप्रयोजनं पितृकार्यं
वृष्णादिवृष्टिककरकाविद्युत्प्रातः व्योमवृत्तांतं प
क्षिगमागमादिव्योमस्यानात्तदशमस्यानात् गजा

१३

सस्य

श्रयानवस्त्रादिकांचतकन्यकः विद्यात्विद्योर्चयो
लाभंलक्षयेलाभलक्षतः ५३ आदिशब्दात्तसवरा
कन्याविद्यातद्युधतनोलाभः सस्यमन्त्रलाभल
क्षतः एकादशस्यानात् न्यागभोगविवाहे
वुर्दनेयुकुयिकर्मसंशयस्यानेयुसर्वेषुविधि
विधनव्ययंयथात् ५४ हविधनव्ययस्यानेयुध
नदानस्यानेयुसर्वेषुव्ययंयथादशस्यानेव्ययंयथा
गंविद्विजानीहि इतिलक्षणादिदादशवेप्रमसुवी
त्यंकार ७ अथामिहकालनिरायिहारमाह
भागवारिचिवारिशिशिशुप्राहुर्मगाद्येवधाय

भु.दी.
१४

देवाराकपीटयोनिविधुस्यत्ककटःद्येपुनःपादैः
सप्तभिरत्तितैःप्रथमकंमुक्तादिनाद्येदलेहित्वेकांछे
टिकांपरेचसततंदत्वेष्टकांछेचदेन ५५ बुधाः
मृगाद्येमकराद्येष्टदेउपरायरावारिधिवारिरा
शित्सशिषुवारिचंदंयुत्वारःशशीएकःशर
ताधिकचतुश्चत्वारिंशद्यु १४४ सप्तभि ७ आ
त्तितैर्युतैःपादैःआत्मछायाभिनेर्भागं ग्राह
तथाककटाद्येष्टदेदतिरागयनेवाराकपीट
योनिविधुवारायंचकपीटयोमियःत्रयःविधु
दैकःशताधिकयंचत्रिंशद्यु १३५ सप्तभिरत्तितैःपादैः

लैःपं.३

योनि

१४

उत्तर्भागःस्यात्त भागालव्यस्यक्रियामाह प्रथ
मकंभागंमुमुक्ताप्रथमेभागेतर्किंचित्त्वां भा
ज्यामिजयाद १४४ यद्यंतंछटिकायाश्चभावात्
अर्धछटिदितस्यसत्वात् द्वितीयामागेदिनाद्ये
दलेदितस्यपूर्वार्द्धे एकां हित्वा घटीद्वये आयाते ए
कांछटिकावदेतत्रये आयाते द्वयंवदेत एवंचा
तुष्टयादिष्वपि दितस्यपरेदले एकांछटिका
दत्वा एकचक्षागमे द्वयंवदेत चटीद्वयेत्रयं
वदेत अथप्रोथमाह शेषंयष्टिगुणांपुनर्भा
जकंभाजनालव्यस्यनिपलानि एवंसर्वदृष्टका

लतिरार्थः इत्थीष्टकालतिरार्थिहारे ट अथ
यथालग्नविचारमाह इदं सर्वत्र वीजाभ्योल
ग्नं कुकुसुमप्रभं फलेन सहृदोः शश्रुभावः स्वा
दुफलः स्मृतः ५६ सर्वत्र सर्वकार्येषु इदुर्वी
जवदाभन्तीति यदि चंद्रः सोऽत्र स्वामित्रस्वग्र
हः पूरास्तदा कार्यवीजमप्यस्ति अन्यथा ना
स्ति वीजमपि लग्नं तत्कालिकं कुकुसुमप्रभं कु
सुमवत् सर्वफलप्रकाशकं वलयुतं लग्नं पुष्पम
प्यस्ति अंशोऽस्मिन् नवांशः फलेन सहृदोः सुलभः व
लयुतं शफलमप्यस्ति वैद्व्यमाणां प्रकाशो वि

ता. पं. १०

चारितातां प्रमाणं ॥ ५७ ॥ स्वार्थकलः
मधुरं फलं तत्र यं च ध्यातुं विचारमाहं उदि
तं चिंतयेद्भावं भाविभूतं च चिंतयेत् कार्यभाव
न कार्यभावस्थितं ग्रहं ५७ एक उदितं भावं द्वि
तीयं भावि तृतीयं भूतं च तृतीयं कार्यभाव
न योगं कार्यकलं योगं च मं कार्यभावस्थितं ग्रहं
तत्राद्यप्रकारत्रयं विवृणोति उदितस्यादो भा
वस्याधिपतिं चिंतयेत् प्रयत्नेन तदनुचक्ष्मणो य
स्मिन्नासीद्भावो विचार्यते ५८ आदौ पूर्वव
त्तमानप्रत्ये उदितस्य भावस्थलगतस्य अधिपतिं

४. दी.
१६
वीर्य

स्वामिनंचितयेत्तु ग्रामयेत्तु बलमाह दीप्ती दीनः २ स्व
स्यो ३ मुदितः ४ सायः ५ प्रपीडित ६ श्रेय परि ७ हीनमा
नप्रवर्द्ध वीर्यो धिर् वीर्यः ८ स्त्रीस्यः किल दीप्ती
देन्यं पुत्ररेविती च भवतस्त्वस्व भवतस्त्वस्वो मि
त्रे चैत्राश्रितो मुदितः २ रं पुराशिगतः सप्तो ग्रहा
भिभूतः प्रपीडितश्चैव रविकिररामुखित दीप्
तिमुखितः परिदीयमानवीर्यश्च ३ स्वनीचमति
क्रांतः स्त्रीश्चाभिमुखः प्रवर्द्धवीर्यः स्यात् नवाश
कस्यः सौम्यैर्विलोक्यमाणो धिर्वीर्यस्यात्
४ दीप्ती दीप्तिरनुत्तमानर एते दीनैश्च देन्यागमः

स्व

१६

स्वस्यो संमनसि स्थितस्य भवति श्री कीर्ति सौख्यादि
कं आमो दोमुदिते ये ये स्मितफल प्राप्तिः प्रसङ्गे विप
तपीडा शत्रुकृता प्रपीडित प्रतो मोक्षगते र्थतयः
५ भवति प्रवर्द्धवीर्ये गजुरत्न सुवर्गभूलाभः तद
दधिर्वीर्यपुक्ते भुक्तित्रयसं पदाद्यमपिराजः ६ अ
तीति प्रस्मेलगतनाथः वर्तमानराशोः हर्वराशो नवा
वस्यास्युदवस्यस्तत्फलकृदा प्राप्तिः तदनुशाब्दे
न भावि प्रस्मेलगतनाथो वर्तमानराशो लग्नमराशो
यदवस्यस्तत्फलदो भविष्यति शेषं प्रकारद्वयमा
ह भावीय कस्य कस्यो यस्तो धिपतिलगतनाथो यो मि

६

४. दी.
१७

त्यो वीक्षरा योगो भावो धाधेष्टा तारो पुताश्चित्त्यो ५८
अथ अनंतरं कार्यरूपो रूपलक्षणो नितित्वा दित्यो
भावस्तदधिपति लग्नता यद्योः स्वस्वपावे वीक्षरा
योगो भावो दर्शनं अदर्शनं वा परस्परं मित्रे हृष्टिर्वना
चाशुति चित्त्यो पुनः पंचमं प्रकारमाह अधिष्टा
तारो लग्ने भावे चाधिष्टितो चित्त्यो कोस्तस्तयोः का
वस्या अथ लग्नवकार्यपर्यो वीक्षरा योगभागं
विशेषेण लघ्नपतिर्यदिलग्नं कार्याधिपतिश्च
वीक्ष्यते कार्यलग्नाधिपः कार्यकादेशः पश्यति विल
ग्नं ६० लग्नेशः कार्यं संविलोकयति लग्नपंतका

१७

र्येशः शीतगुह्यो सत्यां परिपूर्णा कार्यतिः पतिः
६१ उभयत्र ननु भावे कार्यभावे च शीतगु अद्रस्तस्य
दृष्टो सत्या पादपादद्वययोगमाह कथयति पा
दयोगं पश्यति सौम्येन लग्नये लग्नं लग्नाधिपे
तु पश्यति शुभग्रहे नाद्रयोगं च ६२ सौम्ये पश्य
ति सानिलग्न लग्नये नृपे पश्यति सानिलग्नताधिपे तु
पुलग्नं पश्यति शुभग्रहे नृपे पश्यति सुतयो द्यो
गं कथयति त्रिपादयोगमाह एकः शुभग्रहो यदि
पश्यति लग्नाधिपे विलोकयति पादोनयोगमाह
स्तदा बुधाः कार्यं संविलोकयति ६३ विलोकयति सति किं

मु. दी.
१८

चिह्नतं योगमाह लग्नपक्षदर्शने सति शुभमत्र हि हो।
त्रयोप्यवालग्नं पश्यन्ति यदि तदानीमाहुर्योगविभा
गोतं ६४ त्रिभागोतं भागशब्देनात्र त्रिंशद्विभिभा
गेनूनं सप्त विंशांशमित्तं किंचिद्वनमित्यर्थः प्रका
रांतराणां पूर्या योगमाह कुरावीक्षरावर्ज्याश्चत्वा
रः सौम्यस्वेचरा लग्नं लग्ने शब्ददर्शने सति पश्यंतः
पूर्या योगकराः ६५ कुराग्रहाः लग्नं वीक्षरो न व।
ज्या रहिताः सौम्यस्वेचराश्चत्वारो लग्नं पश्यंतः ल
ग्नस्य दृष्टिर्नि सति पूर्या योगकराः स्युः इति लग्न
विचारद्वारं ८ अथ विनष्टग्रहद्वारं कुराक्रान्तः

यथा
१८

कुरयुतः कुरदृष्टस्वकीग्रहविरक्षिततां प्रपन्नश्च सविना
ष्टौ बुधैः स्युतः ६६ नृद्वौ क्रौविनष्टत्वं विवराणो
ति कुरेराजीयमाय गौरागुणाश्च यथा रविः कुरा
क्रान्तः सविज्ञेयः कुरयुक्तः शमेकं ६७ पूर्याया
दृश्यते दृष्ट्वा कुरदृष्टः स उच्यते प्रविबिहः प्रविष्टो
वा सूर्याशो विराप्रमकः ६८ कुरेराजीयमानो
रागुणाश्च रवि रवि जीयमानो वीहीतः ८ द
क्षिणादि कुम्भः पुरुषो वेपथु माप्याय सति हतोराः
अधिरुद्धो विहृतीतिः प्र विवरा अथः सजितः
उक्तदिपरीतसदरा संयतो नोति हि दृष्टः विप्लवः

श

स्निग्धो द्युतिमान् देहिनागद्विन्दोऽपि आयुक्तः
 २ द्वावापिमययुक्ता विदुताः स्निग्धो समागमे
 भवतः तत्रात्यान्तं प्रीतिरापरीतावात्मपत्रो
 ३ समेशकं मंशं प्रावेदं त्रनयां शस्त्रेन तदा
 त्रस्य एकया दृश्यो ह्माया ह्मया दृष्टुः कुरदृ
 दृष्टुः ह्माया ह्मया ह्मया तर्के ह्माया पिप्रयतिर
 विजस्तुत्तरीयदृष्टामात्रिकोनामापेजीवः चतु
 रस्त्रं भूमिस्तुतः सितप्रकीर्णं चाहिमकनाः कलत्रं
 च प्राविबिन्दुः प्रवेदुमिदृष्टस्तमिलायां प्रावि
 द्योस्तोवा मिदृष्टिदृष्टि एकादृष्टानिदृष्टो ह्माया

१८

न

फलनाह एतन्नाथिरो विनये स्याद्विनयावयवः ७
 मान्दविद्युजातिवराः प्रमुभाकारो विपर्यये ह्म
 विपर्यये अविनये प्रमुभाकरभुमं आसवंभा
 वेन करोतीति अन्येन वातप्याह एवं धना
 दिभावेयु विनयाधिपः नो वदेत् धनभावभा
 त्त्वभावप्रमुखान् प्रत्ययात्स्वधीः ७ धना
 दिभावेयु एकादशसुलगाधिपवत्तरमरिगामु
 क्ताफलादिभागिनी भूत् ८ त्यादिसर्वेति ९
 वदेत् इति विनयग्रहो १० अथ राजया
 गचतुष्टयधारमाह अथ सगुणतिः कार्य

मु.दी.
२.

लग्ने कार्याधियो यदि रश्मिर्नियोलग्नपो लग्नं
कार्ये कार्याधियो भवेत्तत् ७१ लग्नयः कार्यं
पश्चात्पिलग्नियदित्तीयकः चतुर्थकार्यगो
स्यात्तां यदिलग्नपकार्ययो ७२ चतुर्थराजयो
गेयु चंद्रदृग्दशनिमित्तः कार्यसिद्धिस्तदाज्ञेया
मित्रे चेदधिकं शुभं ७३ राजयोगे बुधयोगकः
तल्लग्नेशकार्यशास्त्रिदित्त स्यात्तेषु चतुर्थे
दृक् चंद्रः पश्यति मिथो दशविं लग्नेशकार्य
शयोः परस्परं दृष्टिस्तदा वायासिद्धिर्भवेत्
लग्नपकार्ययो मित्रे सखायो न दाम्नाधिकं शु

२.

मं केचिदाहु मित्रे मित्रे द्वे तत्रापि स एवार्थः
योगे विशेषमाहु चंद्रदृष्टिं विनान्यस्य शुभस्य
यदि दृक् भवेत् शुभं योजनं किंचिदन्यत्त
द्यते नदा ७४ चंद्रदृष्टिं विना चंद्रदृष्टिरस्य
वृत्तिज भूतत्वात्स्य धा २ शुभत्वात्सीवनगरागती
येत्यर्थः अन्यभावाद्यवुच्चादेः यदि दृक्
तदा शुभं योजनं चि संप्रसारित्यत्त उत्पद्यते अ
भीष्टं तदापि सिद्धयति विलिख्य चंद्रदृष्टिं विना
चंद्रदृष्टि रभावो ग्रहो लयात्तः शुभस्य यदि
दृक् तदा किंचित् शुभं न भवेत् अमीह

भु. दी.
२१

वितंद्यति वीजभूचंद्रांगदशोऽमौ शितस्य ताशः
 राजगस्य महाबलः कौ विदुः दर्शिता च शुभकार्यं
 तरोत्पत्तिरिति ३२ विदुः भीरव्यात्ता श्रुत्वा रो
 पि महाबलाः ३३ प्रियं गेन सामात्येन फलं
 स्मृतं प्रवृत्ता जनिमिथः वृयोगेन सामात्येन सं
 पूरात्वेन फलं स्मृतं ३४ यमाह अर्धयोगो वि
 ति दिष्टं परस्परं दृशो व ३५ चंद्रदृष्टिं विना ज्ञेयं शुभं
 पाद फलं बुधैः ३६ परस्परं दृशमते चंद्रयोगो भ
 वेद्यो हि तदाह फलमते दिष्टं प्रपंचो यस्मिन् तो बुधैः
 ३७ परस्परं दृशं विना लसनेन कार्यं शयोरिति

देत रदृष्टिं विना प्रयोगं तनु विदुः दशभाव प्रसेत
 योः लग्नेश कार्ये शयोनं दृष्ट्या भावात् कदाचिद
 पित संशय कार्ये सिद्धिः ३८ तदृष्ट्या भावे सत्यावर्गः
 तन्य न्येका दृष्टो वदुः ३९ विदुः दशभाव प्रसेत
 हस्तानपद तस्यं प्रधा ४० विदुः दशभाव प्रसेत
 आद्येयोः यस्य शुभं भावा दखे चरः ३९ ति
 द्ये एक स न किंचि संपु र्ण योगः
 तदुक्तं यवति अथ रवलि
 यमाधती ४१ यवति अथ रवलि
 वच तृतीये ४२ यवति अथ रवलि

भु.दी.
२२

६
स्य तत्र यवनमनेतां त्यक्त्येह शोऽमीशतस्य तां तृ
तीयैकांशे पादं दलं व्योमचतुर्दशति च शुभका तृ
कोशास्ये पूर्वां विप्रयति सप्तमे भीरव्यात्ता श्रुत्वा त्म
एकस्य द्वाष्टरेकस्य त सत्यगे नृशामात्ये न फलं
कार्यं बुधे मनीषि मिश्रः प्रपचः स्यात्त्यनसं
योगं विनैव कार्यं सिद्धिमाह लग्नेशो विद्विगो वि
लग्नं कार्यं शः कार्यं मीदते कार्यं सिद्धिर्भविदिंडु
कार्यं मतिपरं यदा ७ पृष्ठं सुबोध राजयोगचतु
ष्टयद्वारं ११ अथ लघुभादीनां विचारमाह ल
गनाधिपतिर्लघुभादीनां धीशो विद्वयको भवति ल

धीः

गनाधिपस्य योगो लघुभादीशेन लाभकरः ७८
भवति परं लाभकरस्तदेव यदि भवति चंद्रदृग्भावं यो
गाः सर्वे विफलाः श्रद्धां हने व्यक्तमेवैतत् ८
लब्धाग्राहकः दायको दाता लग्नाधिपश्चरगत्या
लाभादीशो यदा मिलति तदा लाभो परंतु यदि यदा च
दृग्भावंस्तदेव लाभः चंद्रकृते विना योगाः विफलाः
निःफला वीजभावात् एतत्तु वस्तुत एव प्रसिद्धमेव
यथा कस्य कस्य वीजं विना कथं दाता दयाया नैः फलाः
भवन्तीत्यर्थः लाभविचारस्तु लघुभादीशो विद्वयवि
चारमाह ७९ राया धीशेनैव लाभो धीशेनैव कमी धी

मु.दी
२३

श्रोतनिर्वृत्य धीश्रोतमृत्युपरिवर्त्योगे लग्नाधीश
 न्ना
 स्य वक्तव्यं ८१ तत्तस्यानेदरागतं पुराय विवृद्धि
 श्रकर्म विवृद्धिश्च विवृद्धेस्तथा च निर्वृतिमृत्युभा
 वाः परेऽप्येवं ८२ एवंताभाविचारवत्तपुराया धी
 श्रोततवमाधीश्रोतकर्माधीश्रोतच निर्वृतिः सु
 खंतस्याधीश्रोतमृत्युपतिताचचारगत्याप्राप्त
 स्य लग्नाधीश्रायोयं तत्तस्यानेदरागतः कर्म
 धर्मसुखमृत्युवीक्षरागतः एवंएववित्ते चंद्रदृशी
 ताच क्रमैरापुराय विवृद्धिः कर्मविद्विः निर्वृति
 विद्विः मृत्युः एतद्वक्तव्यं परेपुक्तभावाः सप्त

गे=

एवंउक्तप्रकारेणावतार्याः लाभार्थयोगविशे
 यमाह लग्नस्यचंद्रजं चंद्रः कुरीवायदिपश्यति
 धनलाभो भवत्याशु किंचनप्योपिपृच्छतः ८३
 चंद्रजं बुधं लग्नस्यचंद्रः कुरीवाकश्चित्पश्य
 तिचेत् तदा धनलाभः अशुशीघ्रं भवेत् किंतु
 पृच्छतः प्रहसकतुरितप्योपिहापिरपिवाच्या इ
 तिलासादिद्वारं अथलग्नं शावस्थितेक्षरिमाह
 लग्नाशायोदिषष्टः स्वयमेवरिपुस्तदाभवत्या
 त्मा मृत्युकश्चमगासोव्ययः सक्तं व्ययं कु
 रते ८४ तदा अन्नाभयं चकार्यस्य रिपुर्भव

भु. दी.
२४

वेत्तु सौम्येष्टः शतिलमेष्टादस्थितेर्वीरं. १३ ग
भस्त्रिमेममितिधारमाह दोमधमेचभस्त्रिगभगिभीधि
इधोयदि तपश्यतिग्रहः कूरुतत्रम्यादिच्युतिस्तदा
८५ गभाधिपुः पंचमाधिपुः गभपंचमभावंतपश्य
तिः कूरुः पश्यति तदा विच्युतिः प्रत्यथागभाधिपैवी
ह्यमातो गभसौम्य दृष्टो गभस्त्रिगभस्त्रिकुलेशवाच्यं
इतिगभस्त्रिमेधारं १४ अथगुर्विरायाप्रसवधार
माह अविनष्टोयदा गभाधिपोगभनिरीक्षते
तदेवप्रसवो गुर्वीतान्यदेति विनिश्चयः ८५ अ
विनष्टः कूरुक्रांतादिचिह्नं अविनष्टत्वरहितो गभाधि

ग

शालं=

२४

योगभं पंचमभावं निरीक्षते पश्यति तदेव तस्मिन्ने
वकाले गुर्वी गभायाः प्रसवः स्यात् नान्यदेति
नान्यस्मिन्काले इति निश्चयः इतिगुर्वीप्रसवधा
रं १५ अथपत्ययुग्मप्रसवधारमाह दृष्टालभ
तेचचत्वारिग्रहयुग्मानि संलिखेत् यत्रतत्रैवयु
ग्मस्य प्रसवं प्रवर्तेवद्धाः ८७ यत्रतत्रैवेति नात्र
स्यातानियमः इति युग्मप्रसवधार १६ अथ
यमासागम इतिधारमाह यासज्ञानस्य दृष्टा
यागुर्विरायाभ्यगुनंदनः लग्नाच्चयत्नमेस्याने
सासानामव्याप्तिस्तवतः ८८ गुर्विरायामास

भु. दी.
२५

ज्ञानस्य पृथक्तां भृगुर्न दत्तः शुभः लग्नाद्यतमे स्थाने
 तावतो मासानाख्याति पुत्रेशादितिकेचित्त्वकारात्
 लग्नाताशा स्तुतं लग्नभुक्तं प्रासंख्यास्युग्मि
 स्यात्तीनमासकाः शोभामासं प्रभुक्तं शोः शुभेः
 क्रूरैः शुभाशुभं इति गर्भमासज्ञानद्वारं १७ अत्र
 धृताविवाहितद्वारं स्यात्ते चतुर्थे सौम्यमाप
 ने ललना दृता सप्तमे सौम्यतां प्राप्ते पृथक्तां सावि
 वाहिता १८ क्रूरिते चतुर्थे स्यात्परिराप्तिता तितं
 विती सप्तमे क्रूरिते गोहि धृतैव हि कुटुंबिनी १९
 उभये शोम्यता प्राप्तास्त्रयो धृताविवाहिते उभ

त्व

२५

ये क्रूरतां प्राप्ते न धृता न विवाहिता १९ तद्धृतापरि
 राप्ता वा योगे वसुखदायिनीका परिराप्तिना दृता
 वापि पश्चात्ते सुखदायिके २० तद्गुरुशुक्रपूरा
 चंद्रैर्दृष्टं युक्तं च सौम्यतां प्राप्ते य अन्ये दृष्टं युक्तं
 क्रूरितं स्यात् उभये चतुर्थे सप्तमे अत्रोभये क्रू
 रिते तद्वत्तः किंतु सुखदायिका अथवा ते दे
 यश्चात् सुखदायिके इति धृता विवाहिता द्वारं २०
 अथवा विषकन्या द्वारं रिपु छेते स्थितो दौतये
 दिलगने शुभग्रही क्रूरश्रेकस्तदायाता भवेत्ती
 विषकन्याका लग्ने नृता रिपु छेत्तुं स्वप्राप्तिगृहवी

ज्ञे

भु. दी.
२६

भुमंग्रहो एकः क्रूरः तदाज्ञाता कन्या विषकाकुल
दयताशिनी अथ विषकन्याद्वारं १८ अथ भा
वांतगतग्रहद्वारमाह भावांतगतः खेटः परभा
वफलंददाति दृष्टासु मृत्युघटीयावदसावा
शीनफलं विवाहादौ ८४ भावोराशिस्त
स्यान्ते मृत्युनवांशो त्रिंशोऽंशो वागतः अग्नि
महाशि फलदः विवाहादौ दशकर्मणि यात्रा
यां जन्मानि च मृत्युघटिंया वेत्रासीनफल
ले अग्निधितराशोः फलंददाति इति भावांतर
ग्रहद्वार २० अथ विवाहादिविचारद्वारमाह

अंवरगतं भुमंग्रहयुगमं वृद्धिर्भवति विवाहादौ त
न्ने भुमत्रयस्य तु योगं महती भवेच्छुद्धिः ८५
अंवरैश्च शमी विवाह इत्युपलक्ष्य सर्वत्र वर्णा
ग्रहे अथ विवाहविशेषमाह मूर्त्तबुद्धः खेटो
यामित्रे वा ददाति येन दृश्यं तेन निहन्ति कलत्रं क्रूर
अन्ये तु निघ्नन्ति ८६ मूर्त्तक्रूरः खेटः यामित्रे
सप्तमे दश प्रगां ददाति येन प्रकारेण पुन उच्चस्ते
न हन्तुना कलत्रं स्वीनहन्ति न मारयति अन्ये क्रूर
नीच मित्रारि दोषाः निघ्नन्ति नितरां मारयन्ति त
उक्तं एकील गतगतः खेटो घृणं पश्यति तुंगगः

भु. दी.
२७

कुरोपितकलत्रातः कुरमात्रेण नाशकत्वं १ मित्रा
दिनीचर्तगताः पापाः पत्नीविघ्नाशकाचुच्चस्यतु
रगोदृष्टं पत्नीरक्षते सर्वदा २ इति विवाहादिद्वारं २१
अथ विवाहद्वारं कुरः खेचरो लग्ने विवादपृच्छा
सृजयति विवादिनं सर्वावस्थासु परं नीचोक्तो
जयति न विद्यतः २७ लग्ने कुरो विवादिजयति
परं नुदीप्तादि सप्तावस्थाः नीचोक्तो वा विद्यते री
तूनजयति विशेषमाह लग्ने द्यूते च यदा कुरः
खेचरो विवादिनी न तदा कलहनिवृत्तिः काले
न जयति न हन्यते न वलन ६६ लग्ने सप्तमच

२७

यदा कुरः सप्ता विवादिनीः कलहनिवृत्तः किं तु का
लेन समयेन वलवान् तव लंजयति तप्या हिल
ग्नं प्रच्छको वादी सप्तमं प्रतिवादी तदुक्तं विल
ग्नं प्रच्छको वादी प्रतिवादी सप्तमं अतयोर्वीर्यमा
लोकावाच्यो जयय पराजये १ लग्नगः कुरः पाव
ता कालेन वलवान् भवेत् तप्या सप्तमंगः कुरः
वल्लोभवेत् तदा वादी प्रतिवादिनं जय अथवा
सप्तमंगः कुरः यावत् कालेन वलवान् भवेत् तप्या ल
ग्नगः कुरः अवलोभवेत् तदा प्रतिवादी गतवल्
वादिनं जयति उभयवलकाल पावत्सम्यं वलचो

मु.दी.
२८

तं वराहमिहिरेरा बलवाणिस्त्वगट हो ज्ञानवां
शके स्वीक्षितः शुभे आ पितृ सितौ सिद्धे त्रे
७ रुषते त्रोपगाः शेषाः १ प्राच्यादौ जीववृधौ
सूर्यारोभास्करः शशांक सितौ उदगयते श
शिरस्यो विक्कन्ये स्तिग्धा विपुलाश्च २ अह
निसिता कर्कस रेज्याद्युनि शिजो नक्त मिडु कुज
सौराः स्वतानादि वृभुभ शुभाः बहुलेतर
पदायोः वलितः ३ मंदारसौम्य वाक्यतिसि
तचंद्राकार्ययोतरं वलितः तैसगि किवलमेत
इतसाम्येस्मादधिकवित्या ४ दशमत्तती

२८

ततवपंचमेवतु प्याष्टुसेकलत्रंच पश्यंति याद
वृद्धा फलातिचैवं प्रयच्छति ५ अथ प्रकारांत
रेगवलं यचनोक्तं स्वोच्चमित्रोच्चमार्गस्थः स्व
वर्गमित्रवर्गाः भयचोत्तरचारीचसहस्रसौम्या
वलोकितः १ त्रिविकोलागतो लगना द्विर्विर्गो
नमांशगः मुयाशीलं मूसरि चयदि सौम्यगटहैः
सह २ सर्वलाभाद्भवेदेवं लानां विंशतिप्रदः
यावद्वलयुतः खेटः स्तावद्विलोकाः फलं ३ स्व
मित्रतीचगीवकीस्वराप्रयस्त्वर्गगः लग्ना
दशप्रयष्टस्याः कुर्युक्तोप्यधीक्षितः ४ दक्षि

लं-

ਮੁਦੀ
੨੬

२६

वलं ज्ञेयग्रहाराणं हृषीकेशे ४ पंचवर्गविलंसम
रसिंहोक्तं विचार्य विड्यात्रयप्रथमभूयस्त्वम
थान्नलिरिव तन्वादि प्रतिवादिनोः पदो कलह
माह गलग्नं द्यूतं मुक्तापरस्परं क्रूरयोः सकलद्व
ष्टौ विवादितान् वादि युग्मे क्षुरिकौ भ्यं प्रहरति त
देव टट स्त्रै यं स्थिति द्वितीयादिपंचराश्रया
वादिपक्षीयाः श्रुमादिपंचराश्रायः प्रतिवादि
पक्षीयाः तन्नलस्तंद्यूतं मुक्तालगतद्यूतस्थक्रूर
योर्व्यवस्था लगेत् क्रूरे चेति सर्वेष्वोके नोक्ता त
तस्मिन् स्थाने मुक्तात्यक्ता अन्यत्र द्वितीयोद्यमे

द्वे स्या

मु. दी.
३.

तृतीयनवमेचतुर्थदशमेचमैशादशेयसंवादशैवा
 क्रूरयोपरस्परं दृष्टौ सत्यां विवादितामध्ये उभयपक्षी
 पयोः परस्परं पुरिकाप्रहारः ॥ पुरिकेत्युपलक्षणां
 न्यशास्त्रेणापि उभयसप्तमदृष्टौ उक्तं च याचोभ
 यसप्तमकेसोक्तप्रत्यक्षतुल्यतादृष्टिः न कटकवि
 वादयुद्धे दृष्टिरुक्ता बुद्धे दुष्टा शान्तिर्विवादहारं २२
 प्रथमसंवादिपदधारमाह व्रतदातपदारोपप्र
 तिमास्यापतविधिगुरुणां दशमस्यानकार्य
 रविदृष्टिप्रभृतिभिर्वलवत् १० व्रतशिवादिन्य
 दुर्गादीनां दानमप्यादीनां यस्यायोगः सत्यदेः ॥

३०

महाचार्यादेर्वा प्रतिमास्यापतं देवालये एषां वि
 धिषु कार्येषु गुरुणां च कार्येषु दशमस्यानं वलव
 त् १० व्रतं वलवत्तस्याभिदृष्टयुतं कार्यं तदात्ते
 यासिद्धिर्भवत् केरावेददृष्टिप्रभृतिभिः सूर्यदृष्ट्या च
 सूर्यदृष्टयुतं वावलवत्तस्यासत्त्वं वा तदुक्तं लग्ने
 वादशमिवापि सूर्यस्त्वेकत्र सांस्थितः अन्यत्र यदि
 सौम्यस्याद्योगसिद्धितदा विप्रैर् अापदलाभात् कि
 मपि न लब्धं तस्य लाभयोगमाह यत्राशुलाभयो
 गे न भवति न च संभवति शुभदृष्टं तत्राचिंतिता
 लाभः प्रदुर्लभः १-१ पदलाभेत्सु

मु. दी.
३१

पलक्षरांग्रासर्वकार्यमित्यर्थः अतः तत्र लामप्रसमे
तदुक्तं लामयोगं विना दृष्टं न व मेतु शुभगृहेः न
चित्तिती भवेलाभः एजारवाति रपिस्फुटति त
स्या रिष्टमाह रंघेलगता धपति भनक्ति का
यत्तदेव यदि तस्यात् शत्रौ यात्ययमित्रे न मि
नूकाले तदा सिद्धिः १०२ रंघे प्रष्टुमे भनक्ति
नाशयति तस्मादष्टमस्यानात् न व मे शत्रुद्वे
त्रे मित्रे द्वे वा याति तदा तस्मिन् काले सिद्धिः
चंद्रारिष्टमाह वीक्ष्या युगमां कुरे वग्नय
उष्टा सुविश्रुत्य वलः सुष्टाति कष्टमा वं मृत्यु

त=

३१

श्रं
गभ्या

मपि प्रष्टुम त चंद्रः १०३ चंद्रः कष्टमा वं मृत्यु मपि पु
ष्टाति पुष्पति किं भूतः प्रष्टुः इत्यवलः इति किं
कुरे गृहे वीक्ष्या दप्रतिन पुक योगेन च प्रष्टुतः
प्रष्टुलने लुग्नय उष्टा सु १।६।८। अविष्टोपि कुर
विद्या युगमे विष्टः व्ययमाह दाद प्रोशो भनः
खेटो विवाहादि सुपद्य यः कुरो प्यसद्य यं राजद
सुभ्यः कुलने ग्रहः १०४ स्पष्टः इति संकीर्ण
हारं २३ सुप्य कीर्णहारमाह गृहमागतीन
यदुष्टो किं इति मुह त इति प्रष्टुमृते कुरो
यादतलुहलो न व धिवा पुरु १०५ प्रष्टोमा

32

मेष्टौ गृहं नायातः केनचिद्भ्रो शिवा उल्लतः शतिप्रश्ने यदि
मृतौ कुरो भवेत् तदा न हतो न वधः किंतु कुसली आ
ति विशेयमाह सप्तमगाष्टमगावाचेतु कुरस्तदा
हतो यवक्षीवा मृतौ च सप्तमेपियक्षाल गेष्टमेच
भवेत् १०६ कुरश्चतदासो पुरुषो वधश्च हतेश्च
मुच्यतेपिपर दोषत्वादिहितमिदं व्याख्यानक
रविषयमिह १०७ युग्मं चेत्कुरः सप्तमगा
वाप्यवा अष्टमगास्तदा हतोऽथवक्षीवा यदि
कुरः सप्तमराः यदा अष्टमगास्तदा हतस्तदादितः
वधः शृण्वलभः इतिज्ञेयं यदि मृतौ सप्तमेपिच

32

कुरः स्यात् अथवा मृतौ अथ मेपिच कुरः भवे
 त तदा सोऽपि यौः पूर्ववद्बोहत्तौ वा यश्चात् परं
 यत्नेनैव मुच्यते इदेकुरविषयं व्याख्याने दी
 पत्वात् विदेशात् ग्रहायंचलितः शुक्लीष्टहेता
 यत्तो मध्ये वित्तो दीपः तस्मात् अथा शुद्धौ
 सत्यामागमप्रसंगे मृतौ द्विरेडुःखी मृतो वशति
 इति दीपधारं २४ अथ पाथिकगमागमघा
 समाह चतुर्थदशमेवापि यदि सोम्यग्रहो भवेत्
 तदा तगमनं कुरोत्तत्रैव गमनं भवेत् १०८ अ
 मुकस्यानात्कन्यचित् गमनस्यान्धवोति प्रहमे

२

मु.दी
३३

चतुर्थे दशमे सौम्ये तं गमनं शूरे गमनं स्यात् अ
थ प्रोक्षितगममाह द्वितीयैकेन्द्रतोभ्येति यं
दारवेदस्तदा गमः आयिं यमगुग्रहदृष्ट्या ब्रूयादि
दमप्रांक्तिः १८ यदायस्मिन् दशैकेन्द्रतः के
द्रचतुष्टयात् खेटः सौम्यः पाणोषादितीपशाफ
रः प्रभ्येति आगच्छति तस्मिन् नैव दशैका आगमः
प्रोक्षितस्येति शेषः परं पुनरुक्तं आयियासुं आगंतुं
कामं दृष्ट्या ज्योतिर्विदुः प्रांक्तिः सबविकल्पव
र्जितः सन् इदं आगमनं ब्रूयात् कथयेत् चं
द्रादौ गमनमाह द्वितीयैकेन्द्रतोभ्येति यं

ग्रहं

३३

गं

द्रादौ शेषतः पथिकस्यागमं ब्रूते मुक्ता सप्तमे के
द्रमे १९ विशेषतोऽन्यग्रहा ये छांविना चंद्रः
केद्रात् द्वितीयं पशाफरं आयियासुं आगंतुं
कामः पथिकस्य प्रोक्षितस्य आगमं ब्रूते य
रंतु सप्तमकेद्रं चंद्रमुक्ता अष्टमचंद्रो दु
स्वमता गमं च कथयति सप्तममस्य फ
लमाह चंद्रः सप्तमगो लगनात् पथिकवक्ति
मागं मागाधिपश्चंद्रः श्रुत्वा त्परागां
वस्थितः १९९ इति अंशः यो धामागाधिप
असप्तमस्य पथिकस्य आगमं ब्रूते चमनतां स

व्यः

मु.दी.
३४

तत्परमाणोपरस्मिन्नेवांशोव्योक्तं नैवमेतवमे
वांशोव्यवस्थितः पथिकं मार्गं गन्तुं योगं
नरमाह चरलगेचरांशोवाचतुर्थे केन्द्रमास्थि
तः दूते प्रवासितं शीघ्रं समायातं स्ववैश्रमति
११२. चरलगेमेयक कर्कतला मकरे लगे चतु
र्थे चन्द्रमाश्वरांशोव्योक्तं इति पथिकं मार्ग
मद्वारं २५ अमृत्युयोगद्वारमाह स्मरे धने
व्यये कुरे लगे मृत्यो रि पौशाशी सद्यो मृत्युक
रे योगः कुरोवाचंद्रपाप्यगः ११३ स्मरे कुरे
लगे शशी इत्येको योगः धने कुरे मृत्यो शशीति

३४

द्वितीय व्यये कुरे। प रि पौशाशीति तृतीयः चंद्रपाप्य
गः कुरः इति चतुर्थः एषु व्युत्तसोयोगो मृत्यु केरो
शे गिरा इति वदपाराशरीयं च योगं नरमाह लगे
विः स्मरे चंद्रो भवे योगो धमेव हि एते पुरोगिरा
मृत्युः सद्यः सज्जस्य चापदः ११४ एते पुपं
चतुर्थो योगो पुरो गिरा मृत्युः सज्जस्य लाभादि
पृथक् कस्याप्योदुःखाति स्युः इति मृत्यु
र २६ अथ पुमंगुद्वारं पृथुयां मूर्तिगि
रुते च योगो जायते बलहीनो विवर्तय किं
११५ विनिपत्रो विशेषेण

भु. दी
३५

राहुयदिविलगताः शुक्रेणाग्निराहुदुर्गभिर्गंकर्तुं न
सक्यते ११६ क्लृप्तं सर्वं किं ग्राह्यं शेषं सुबोधं यो
गात्रमाह सप्तमं यदि राहुः स्यादुर्गनिदिनिभज्यते
मूर्त्तौ कुरग्रहो मुखिन् कुरदृष्टिर्न शोभता ११७
असुखिन् दुर्गभिर्ग्राह्यं चोपायं दुर्गभिर्ग्राह्यं यो गेन सम
त्वात् दुर्गभिर्ग्राह्यं चोपायं स्यात् दी कुर्वन्नाह एवं चो
पायं यामीनि मूर्त्तौ कुरः शुभावहः दृष्टिः वाहीत्रापि
न कुरस्य कदाचन ११८ एवं दुर्गभिर्ग्राह्यं सवत्त्र चो
पायं चोपायं कर्मयोग्यामीनि प्रप्ते मूर्त्तौ कुरः शुभा
वहः न कुरदृष्टिः कदाचन शुभावहो दुर्गभिर्ग्राह्यो

शुभा

३५

ययोः समं अपरमप्याह विवादे प्रात्रुह न ते ररा
न कटके तप्या कुरे मूर्त्तौ जियो जेयोः कुरदृष्ट्या प
राजयः ११९ विवादे विद्याह ममुकं पंडितं जे
ष्यामीनि प्रात्रुह न ते १२० क प्रात्रुह न तप्यामीनि
ररा संग्रामं प्रातियोद्यतं जे ष्यामीनि न कटके
अष्टौ श्रुहं प्रत्यर्थितं जे ष्यामीनि प्रष्टु च तदृष्टे
मूर्त्तौ कुरे जयः कुरे दृष्ट्या पराजयः न ल्यन्वा द
वांतर मुक्ता प्रस्केत माह मूर्त्तिसप्तमयोः कुर
भावे तग्नयातिव्यये यष्टिर्न दृष्टिः यवातदा दु
र्गभिर्ग्राह्यते १२१ नृभावे नृभुक्ते तग्नयातीः द

मु. दी.
३६

१८।२ तदा तदुगमिगः इति दुर्गमिगद्वारं २७ म
पचौय्यद्वारमाह अपरं च विचौय्यद्वारमाह
विनाग्रहं मूतैः सर्वत्र वृत्तव्यं चौर्यं प्रहस्य मूत्र
हं १२१ मूतैः सति न चौर्यं स्यात्फलं केवलं
भवेत् शरीरे मुख्यं कुसलं मूत्रयोगप्रभावतः
१२२ चौर्यं विचौय्यद्वारमाह विचौय्यं आदियेषां नेत्रेषां
यदुग्रपरं दुर्गमिगं १ विवादे २ शत्रुहन्तं ३
रक्तं ४ न कटकं ५ शिषे ६ मूतैः ग्रहं मूत्रग्रहं वि
तासर्वं एकैरे मूतैः ज्ञेयः इति वृत्तव्यं चौर्यं प्रहस्य
एकस्मिन् मूतैः मूत्रसति केवलं चौर्यं सफलं न

स्यात्किं न मूत्रस्य चौर्यस्य मूत्रयोगप्रभाव
तः मूत्रग्रहयोगशान्तेः शरीरं कुसलं भवेत्
उक्तमिवाप्युदहयत्माह मूत्रचौर्यं विहृतं
तथा तद्वादादिकर्मसु कुराकुरसमायोगान्
मूत्रैरेवाविचौय्यते २३ मूतैः कुरग्रहः श्रेया
न मूत्रस्य कुरग्रहाही मूत्रात् शोभता मूतैः
मूत्रद्विस्तु शोभता २४ चौर्यं यदि चौर्यं
दुर्गमिगदीप्ताः धातुवादी न कटकः मूत्रस्य
म्यः विचयनः इति विचारं विनीय सौकितम्
इति चौर्यद्वारं २६ मूत्रयज्ञायामाह

ॐ दी.
३७

का

केतालग्नपतिज्ञेयो विज्ञेता ह्यसिः सद्यः गृह्णा
म्यहमिदं वस्तु सति प्रहमेव दशि २५ विल
शालिविलग्नचेत् गृह्णाते न तस्या राकं तस्मान्
क्रयारा लाभः प्रयुभवति नोश्चितं २६ वि
की रागम्य मुकं वस्तु सति चेवं विधे सति आ
यस्याने वलवति विक्रेतव्यः क्रयारा कः २७
अमुदाशि इदं प्रहमेव लशालिवलवत्तु
हते ग्राहं तस्मादस्तनः लाभः सस्मा क्रयारा
कान् विक्रीतान् लाभः इति पूर्ववत् तृतीयस्य
कयठतीयं अथ समर्घमहजानमाह सम
र्घ

३७

भिं

र्घमहर्घं वा वस्तु मेकपयामुकं पृथ्यां येन
खेटेन भुभत्वं प्रतिपाद्यते २८ खेटोसौ यावत्तो
मासा तस्य लग्नस्य सोम्यज्ञं विधत्ते तावत्तो मा
शान् समर्घं वृवते बुधाः २९ अथासावुभ
चिन्त्यो कियद्भिः वसिरे रणं सोम्यभायां विलग्न
स्य विद्या स्याति विनिश्चितं ३० ज्ञातव्यादि
वसे मा सीमा से सावदिरस्य हि समर्घता वस्तु
नो हि प्रतिपाद्या विचक्षणी ३१ समर्घं स्वल्प
मूल्यं लभ्यं महर्घं बहु मूल्यं ३२ अमुकं वस्तु
सुखी जीरकं द्यात्वा कं कं द्यात्वा यय समर्घता वस्तु

मु.दी.
३८

प्ययामितृतीयश्लोके नलार्थिकथयिष्ये ये
नखेटेनलग्नस्यभुभत्वंप्रतिपाद्यतेक्रियते असौ
खेटयावतः मसान्थावत्मासपयन्तसौम्यतावि
धत्तेतावतोमासतबुधास्तत्तुष्टवस्तुमहर्घवृव
ते महर्घतामह अथयत्तुखेटेनलग्नस्याभु
भत्वंप्रतिपाद्यते असौ अथभोग्रहः चिंत्यः कथि
चिंत्यः मुखोखेटः कथिद्रवसिरेखा निमिः वि
लग्नस्यसौम्यभावविधास्यतिकरिष्यति कः
करत्वंसहति सौम्यः सौम्यताविधास्यतीत्यर्थः
भागमिबसेः मासाज्ञानव्याः विचक्षरोः तावद्भिर्मा
हि

विच.

सैगतेः प्रस्यवस्तुतः समर्घताहितिप्रियेनप्रति
पाद्याकथनीयाः प्रतिप्रितस्वामिनः संख्यदेः मर्घ
कथितंहीतिनिमित्तस्वामिनोवस्तुतः समर्घता
महर्घतांस्वामितएववाच्यास्वामिनोप्युक्ताः
स्नेहंघांभसांसुर्येसोखंडः कुजो गुरो विद
लापतुधः स्वाभीसर्वसम्याधियोभृगुः १ य
वप्राययिषालीतुमोधुमतां प्रभुगुरुः तिला
कोद्वकगुनाश्यामां दस्तमभुप्राणिः २ य
भत्वंप्रतिपादक ग्रहस्यवस्तुतः समर्घता अथ
भत्वंप्रतिपादक ग्रहस्यवस्तुतः महर्घतावाच्या

तो

ॐ

भु. दी. ३६ येनेत्युत्तरवेदमाह अधिष्ठान्तर्वर्तनेयं लगते स्वा
 मि विवर्जिते वलहीने त्वष्टा त्वया हुः स्वामि
 वलावलं ३२ यादिलगने श्रवामात तदा अधि
 ष्ठातु विलग्नस्य स्य वलं ज्ञेयं अधिष्ठान्तरिव
 लहीने स्वामिनी वलावल आहुः सिद्धांतमाह
 क्रयाराकातां दृष्ट्वा सोम्यो ज्ञेया महात्म्य
 भिः समर्घसबले लग्ने महर्घसबले पुनः ३३
 सोम्यज्ञातमाह सोम्य दृष्ट्वा स्वामि दृष्ट्वा सो
 म्य केद्रयुतं शुभं सवले शुबले लग्ने सवले त्व
 न्यप्या पुनः ३४ सोम्य दृष्ट्वा सोम्य वृ ध गुरु

भु. दी. ३६ येनेत्युत्तरवेदमाह अधिष्ठान्तर्वर्तनेयं लगते स्वा
 मि विवर्जिते वलहीने त्वष्टा त्वया हुः स्वामि
 वलावलं ३२ यादिलगने श्रवामात तदा अधि
 ष्ठातु विलग्नस्य स्य वलं ज्ञेयं अधिष्ठान्तरिव
 लहीने स्वामिनी वलावल आहुः सिद्धांतमाह
 क्रयाराकातां दृष्ट्वा सोम्यो ज्ञेया महात्म्य
 भिः समर्घसबले लग्ने महर्घसबले पुनः ३३
 सोम्यज्ञातमाह सोम्य दृष्ट्वा स्वामि दृष्ट्वा सो
 म्य केद्रयुतं शुभं सवले शुबले लग्ने सवले त्व
 न्यप्या पुनः ३४ सोम्य दृष्ट्वा सोम्य वृ ध गुरु

भु.दी. शायोक्षागमनरूपेणात्रयं नृत्यं नृत्यताम्
 ४. माह जेतयोगेन यदि शान्तिममे प्रमेरागिमर
 रागार्थमुक्तेरागोगीमिरीति तेन योगेन व
 द्दो विमुच्यते तेनैव योगेन तौः देमरागसमाया
 नि आसयीरागीमिरीति वद्दो विमुच्यते अ
 प्यतौ विषये विशेषमाह देमयातं वहित्रस्य
 वृज्जं प्रवतं जले पराय व्यवहृती लब्धिर्नाचि
 प्रसक्तुष्टयं ३७ वहित्रयपानस्य क्षमेया
 तं १ वृज्जं २ जले प्रवतं वस्तुन आर्ही भावः १
 ३ पराय व्यवहृती कीर्ति वस्तुनि लाब्धिः लाभः

६३

४०

४ आगमनलाभयोरुत्तरमाह देमरागमन
 प्रसृष्टायां नृत्ययोगेन स्ति येन दा देमरागाया
 नितौ परायतामो व्यवहृती भवेत् ३८ से
 गि प्रमे नृत्ययोगेन तदा तौः देमरागायाति
 पराय व्यवहृती विक्रीते वस्तुनि लाभश्च भवेत्
 अथ वृज्जं ज्ञानमाह न दत्तं न लग्नं न पालं न म
 त्युपानं दत्तं न मृतिं यातं पात्रं न वस्तु व्यंति
 श्रितं वृज्जं न तवा ३९ प्रवृत्तं ज्ञानमाह ल
 ग्ने प्रराष्टमस्या ताधिपाने वयि दा भवेत्
 सप्तमे कप्ययं त्यं जलं वापि निकं तदा ४०

भु.दी.
४१

द्वयोर्मध्ये एक एव सप्तमेऽप्युक्तौ कायातीतं कस्त
वापिनिकं तदा तजलं जलं मध्ये कथयन्ति अ
थ लाभस्योत्तरमाह नीचो वास्तुमिती चाम्
त्युपनिर्नवमगिरिपुद्गेत्त नीचो वाभवति य
दा व्यवहृति लाभो भवति तदा ४१ मृत्युपति
नीचो वस्तुमिती वास्तु शत्रुगृहगोवाश्रवस्या
त्रयपुक्तो नवमगः अथवा नीचो नीचमात्रः कस्मि
न नवमस्य सदा व्यवहृते तलाभः प्रत्युत्रयस्य
कफलत्वादकप्रत्ययः इति नीकादिद्वारं ३० अ
प्यातीतदिनलाभादिद्वारमाह शुकवाचं द्रमा

४१

वापिनेक्षते यदि पंचमं तदा पुत्रस्य पृष्ठायां पु
त्रो नास्तीति कथ्यते ४२ अस्य पुत्रो स्ति नव
ति प्रत्येक एनास्मिन् योगे सति नास्तीति इदम
ति नदिनवृत्तमेव अथ लाभोऽपि साह लग्नय
रुविचारो भवति नवाशकगते गृहस्तत्र बीजगु
रूपदेशो लग्ननवाशो न्यथा युक्तः ४३ इह श्रुती
नदिनवृत्तप्रत्येक लग्नप्रत्येकाले लग्ननवाशकगते गृ
हविचारः तत्र गुरुपदशो वीजकारणा अत्यथा
गुरुपदशो विना नवासस्य गृहयुगलमाने यु
लग्ननवाशा एव युक्तः इह रूपदेशो न्यथा अत्यस्या

मु. दी.
४२

क्षेपेति वारितः वृत्तक एव प्रकारमाह ह्यस्त
नदितां प्रागन्तान् स्वचरान् नित्यस्य तदित्थं वि
लम्बते प्रष्टुं स्वधायिगुणगर्भे वैलक्षण्यमनिकं भूतदिन
वृत्तं ४४ तदित्थं विलम्बे प्रस्मदिने तात्कालिक
लगते ह्यस्तनदितां सकृदगन्तान् ह्यस्तनदिने
पूर्वदिनेऽप्यसकृदगन्तान् यग्रहाः पञ्च प्रोक्तुं स्थि
तास्तन्मूलावन्तान् स्वचरान् प्रस्मलगते वित्यस्य
लिखित्वा तत्त्वादिभावेषु योभावः स्वामिसौ
म्यदृष्टयुतस्तस्य सखत्वाच्च योभावः स्वस्वामि
तातदृष्टः कुरे दृष्टो युतो वा प्रात्रुर्न चर्गः सस्य

४२

क्षेपेति वाच्यः तदुक्तं यो योभावः स्वामि दृष्टो युतो
वा सौम्ये वस्मि तस्य तस्यापि वृद्धिः यापैरेवं तस्य
भावस्य हानितिर्देष्टव्या एष्टतां जन्मलोका एव
विचार्य गराग्रे रतिर्को तदित्थं वृत्तं वाच्यं इति म
तान्तादिवद्वार ३१ अथ लगतया त्मसफलद्वार
माह लगतयति यत्रां प्रोष्टया काले तमं प्रामाणी
वृत्तलगताधिपं प्रालगनां प्रताप्योऽग्यतिर्तिरु
हत् ४५ यत्र स्यात्तत्र भूतिः सुदरं तत्तिरुधनादि
भावेषु यावत् लगताधिपतः प्रकृत्कालः सकृदगन्त
४६ सौम्या सौम्या च वा वित्पूरा भवति ते भावाः

भु. दी.
४३

मास फलं संपूर्णं जानं ह्युत्तमं धिपातदिदं ४७
 लग्नयाति प्रहमस्वामी यथाशे यास्मिन्नेशेभ
 वेतुतमालोक्य कथमालोक्यस्तदाह लग्ना
 धिपातेसंगताशायोः योनायातयोर्यत्रयुष्ट
 ततत्यादिभावेयुष्टकद्युष्टिः युतिः संयोगः
 सहस्रतन्त्रा मित्ता सहस्रमेत्री स्यात्तन्त्राशया
 परस्यसहस्रमिति तन्त्रा न्नस्यात्र येषुभाव
 युस्तुदस्तापद्व्यापः सहस्रमित्तः सपद्व्यते न
 उक्तं त्रिविकारात् गृहस्वात्रैमित्तद्वयसहस्र
 तन्त्राशयाः सहस्रैर्विकलं प्रयुक्तमन्यथा

४३

तेषु तनुधतादि भावेषु संदरता स्यात् अयं मर्चः
 लग्ने यदि दृग्युति सहस्रं तदा तनी संदरता य
 दि धने दृगदेतदा धने संदरता तदुक्तं लग्ना
 प्राकपत्नी मित्रेषु भवत्येतनुस्थितौ तदादे
 ह सुखवाच्यं धने चेद्वत्तलव्ययः सहस्रभात्
 संयोगस्तथैते सहस्रं भवत् सतेसुताभि
 र्द्योगोवाशत्रोशत्रुविवर्धकत् एते यत्नीकृतं
 मोक्षमृतौ मृत्युरकल्पितं धर्मधर्मफलप्रा
 प्तिः कर्मप्राप्तिकर्मकर्मगो लाभेलाभेः समाजो
 पिव्ययेहातिरचिंतिताः कियत्कालसंदरता तदा

भु.दी.
४४

ह यावत्तलगाधिपेत्तरं एककालः लग्नपः या
वत्कालेतास्मिन्नंशेतिव्येष्टकालसंदर असौ
लग्नाधिपांशः तदगतिमोशः लग्नांशः
तिमांशनाथयोर्दग्युतिसंस्तुयन्नात्रापि सुद
रता एवतस्मादगतिमोशः यावत्तत्तेभावाः पूर्णा
भवति लग्नाधिपाततावत्तासफलसंप्रगतिज्ञातं
इतिमासफलहारं ३२ अथद्रेः कारणादुदरिमा
ह द्रेः कारोयत्रलग्नंस्यात्तद्वाविंशतितमोततः
द्रेः कारोयदिलग्नंशाः पृष्ठायातन्मृत्तुध्रुवं ४८
यत्रयस्मिन्वद्रेः कारोप्रथमेवादितीयेवात्तृतीये

४४

वायतमेलग्नंस्यात् ततस्तस्माद्रेः कारणादा
रभ्यः प्रतिशशि त्रिकगणतया दृष्टमभावस्य
तततमोद्रेः कारोवाविंशतितमोभवति तस्मि
न्द्रेः कारोयदिलग्नंशाः पृष्ठायातन्मृत्तुध्रुवं ४८
कार्यविशेषमाह लग्नपोमृत्युपश्चापिलग्न
स्यात्तामुभोयदिस्थितौद्रेः कारोएकस्मिन्त
दामृत्तिनिरामया ४८ विपर्ययमाह लग्न
पोमृत्युपश्चापिमृत्योः ॥ तामुभोयदि स्थि
तौद्रेः कारोएकस्मिन्मृत्युरसंशयं ५०
प्रथमसौकेवाविंशतितमो गृहितः अत्रतद्रेः

भु.दी.
४५

काराग्रयंगृहीतं एकस्मिन्कारस्मिन्प्रित्त्वातां
कार्यंतिरमाह लग्नं विनामपश्चादिलामेस्या
ताममौ यदि स्थितौ देः कारा एकस्मिन्प्रवृत्त
तामिस्तदा धत्ते ५१ सुबोधः सर्वत्र देः कारा
योमाह एवं द्वादशभावेयु देः कारौ रेव केव
लैः बुधो विनिश्चययुया भावयान्येयु सर्वशः
५२ एवं उक्त प्रकारेण केवलैः देः कारौ रेव बुधः
विनिश्चयं तत्तदावसिद्धयुयात् देः कारा मुक्ता
दिशब्दमाह प्रसक्ताले सौम्यवर्गो लग्ने यद्यधि
को भवेत् स शुभं फलमाख्येयं ग्रहापदां विनात

४५

५३ गृहहोरादेः कारा तवांश द्वादशशंकाः
त्रिंशं शश्रुतिषड्गः समौ म्यग्रहयः शुभवर्ग
कराल लघुजातके होरे विषये क देः समराशौ
चंद्रतीक्ष्ण शोः स्वगृहा द्वादशभागा देः काराः
प्रथमपंचनवपानां १ कुंजयमजीवजासिताः पं
चंद्रियवस्तु मुनींद्रियाणां विषयमक्षेयुसम
क्षेयुक्रमरात्रिंशंशकाः कल्याः २ कुंजश्चक्र
जेष्टकतशुक्रकुंजजाले सौरियमगुरव मेशार
तवांशकाताम जमक उल्लु कुलीराद्याः १ क
स्यचित्तं गतं ४। १५ ३६ उक्त श्लोकः यद्गते गते गते

२५-दी.
४६

हंखेः होराचखेदेः कारागुरोः तवांशः चंद्रस्य
द्वादशांशः शनः त्रिंशदंशः गुरोः षडंगेषुत्रयं
सौम्यवर्गः त्रयं क्रूरवर्गः अधिकः कोपितास्ति
नेतसमफलं विपर्ययमाह प्रह्मकाले क्रूर
वर्गो लभेत्युधिको भवेत् असुभं फलमाख्ये
यं ग्रहापक्षं वितातदा ५४ स बोधं इति देः
काराधारं ३३ अथ दोषधारमाह मूर्तोधि
देद्वादशैर्वाक्यैकमस्ति भूततः यथासंख्य
गतं श्रद्धा विषयस्याः शेषखेचराः ५५ विविच
तिदद्यमेति संतीतिशेषखेचराः बुधादयः

४६

फलमाह क्षेत्राधिपाकाशदेवी प्राकिनीत्यट
वीदेवता देवदोषतुदेव्यात्मो व्यजरा मिहिरा
दयः ५६ मिहिरादयः सूर्यादयः तातदोषात्
वृवते इति शेषः तत्र सूर्यः क्षेत्राधिपक्षे त्रपालं
चन्द्रा आकदेवी योगिनी भौमः शक्तिनी वाला
घातनी बुधोऽटवीदेवता वनदेवी गुरुदेवदो
षरुद्रादेः दोषशुक्रादेवी शक्तिरात्मानमपुत्र
भ्रात्रादिकं राहुर्व्यंत रुपिशाचं भूतप्रेतादिवंश
त्रपादांतरं व्ययस्ते शेषयन्त्रा इत्यपरे सर्वपाठ
स्तु देवभारम तमाश्रित्य श्रीविविक्तिरेषा यथोक्तं

मु. द. ४७

तथैवमप्यपिलिखिं तदुक्तं साविधिवत्तो
 न्यगाराकोरं धर्के दृश शीरसे खिः क्षेत्रवशाः
 कित्योरत्तः प्रेतामराः पिता १ इति दायहारं
 १४ अथदितचर्याहारं यदिदुर्दितचर्यायां
 शुभस्यादुदयास्तयोः श्रेयान्तदासंगतव्यः स
 कालोपि हि वासरः ५७ दितचर्यायां विचार्य
 मारागया यदि उदयास्तयोर्मध्ये इंदुः शुभः
 लग्नस्याष्टमस्वामिनाश्रास्याष्टमस्वामिताचां
 दृष्टः पापयोगरहितः शुभदृष्टो लग्नादुपच
 यस्यः शुभउच्यते यदुक्तलक्षणाश्रद्धः स्यात् १

४७

तदासकलोपि वासरः श्रेयान्तरंगतव्यः चंद्र
 स्य शुभलक्षणांचेदे प्ररोक्तं स्थिरस्यातां प्रायोः
 स्वामीनेक्षते चेदिपुः शुभः पुष्टः पापविहीन
 श्रेयस्वर्यादापोक्तिमस्थितः १ लग्नादुपचयेसं
 स्यः शुभदृष्टः शुभः शशी तन्वादिष्यभावां
 तंतवां शकगतः शशी तत्तफलाधिकृष्टोक्तः १
 शत्रोर्मित्रातदुक्तवत् १ प्रमलग्नतवाशे चेद्वत्
 ग्नेवाशुभसंयुते शुभदृष्टे शुभे चेदे देहपुष्टिर्विति
 दिशत १ एवां धनां शीघ्रं धनधान्यरशा
 दिकं प्रियाप्रिभोजनं प्राप्तिस्तृतीयभाभनंवचः

मु. दी.
४८

२ तृतीयो भोजनं भुज्यं पुत्रां प्रोचन्नं सुखं
रोगवैरिणः व्यष्टयुते नो कुरवदाश्रयि अ
स्माद्युमे रोगो सरसां वापेदधत्तं धर्मशीतीर्थ
संपत्तिः कर्मसिद्धिः पदांशके अस्माद्वाभकृत्वा
भेसोम्ययुक्तेदिते महात् व्ययांशे नुतिधाता
प्रिः सप्रभेशोभते व्ययः एवं विपर्यये सर्वतत्तद्वा
निकरः प्राप्ति योगविशेषमाह राहोवाप्युक्त
येकुरे परिस्मिन्नपि खिचरे अष्टमे स्वग्रहे चै
वदितुचंद्रे सितावधः ५८ दिनचंद्रे दिनचर्या
यचंद्रे स्वग्रहे कर्कगेष्टमे सति राहो कुजवापरस्मिन्न

४८

कुरे खेचरे वा अष्टमेष्टमगे च सति चकारादंश
पोवा अस्मितावधः तदुक्तं स्वदेवेस्वाशापोल
गतात्सुपापः खेचरोष्टमे कुजेन राहु रगावापि
पुक्तं प्रोपितत्रगः अष्टम्या प्राघटी मध्यम
त्यः प्रास्तात्पुनश्चितं इति दिनचर्याद्वारं ३५
गर्भे स्मिन्किं भविष्यतीति द्वारं यदीदृशे मभु
क्राभ्यां गर्भे विदिते भुभैः तदासौ जायते ७
त्रातात्र कार्या विचारणा ५८ यदि ईदुः भोम
अक्राभ्यां ईदुः वीक्ष्यते अथवा भुभैः अथवा
पण्डकमुक्राभ्यां चंद्रेः गर्भः पंचमस्यातं वीक्ष्य

मु. दी.
४८

तेनदा उत्रो जायतेऽ अत्र विचारणा संदे होत का
 र्यः प्रकाशान्तरमाह एष्टत्या पितृमदिरे पितृ
 गृहे भिरव्याक्षरं मंदिरे वव्युष्मा पितृदीयमंदिरे
 गंतं गुर्व्या अभिरव्याक्षरं सृष्टारभ्यवदि व्यवस्थि
 ततिथिंदत्ता मुतिंच इव भागं वहिभिरेक केनते
 तयोद्याभ्यासुत्तारवेनरुवं ६. पितृमंदिरे एष्ट
 त्या गुर्व्या गुर्भिरायाः पितृगृहे भिरव्याक्षरं पितृ
 गृहगतनामाक्षरं वत्तुमंदिरे एष्टत्या गुर्व्याः
 तदीयमंदिरे गतं ज्ञातमंदिरे गतं अभिरव्या
 क्षरनामाक्षरं ग्राह्यमिति शेषः सृष्टारभ्यश्च

वादि

कृत्वातिपदमारभ्य वावस्थिततिथिंदत्तकं संप
 द्ने प्रसक्तत्तकं संपत्तिथयोपि ग्राह्या यदिष्ट
 कृत्वा सक्तत्तकं संपत्तिथय एव ग्राह्यः परंतु वा
 वस्थितास्तिथयः हारिगृह्णिपुत्तास्तिथयो ग्रा
 ह्या हंतो हेया वृद्धो ग्राह्योत्यर्थः मुतिंच इव दत्ता
 मुनयः सत्ताः नामाक्षरतिथी मुनीन् दत्ता एकत्री
 कृत्य वहिभिस्त्रिभिर्भागः एककेन शेषेणाना
 तयः पुत्राभ्यां कृत्या तेन प्रसक्त्यर्थः इति पु
 त्रकृत्याक्षरं ३६ यद्युमेतिथिं द्याधीनं शास्त्रमु
 वतदीपकं गदाधरं विजेनंदव्याख्यातं स्वसत्ता

येन प्रसक्त्येव गम्यतां प्रा. पं. ८

मु. दी
५.

यत्तत् संवत् १८८८ वैशाख १२ कृष्णतीयाशुक्ल
वासरे समाप्तो ग्रन्थः सुभक्त्या सर्वजगताम्
हि. साधुराम मल्लजमल्लिकार्जुनमदिरश्रीरत्ननाथ
जीपुस्तकालयजन्तु ॥ छ ॥ ३० ॥ छ ॥ भुम ॥

५.